

Bijbels perspectief

Woord van de week

1 Petrus 4:2

*...om niet meer naar de begeerten van mensen,
maar naar de wil van God de tijd, die nog rest in het vlees, te leven.*

Over het stellen van prioriteiten gesproken! Hoe ziet het er bij u en mij uit als we dit tekstvers leggen naast de praktijk van ons leven als christen? Valt het samen met onze levenspraktijk of contrasteert het ermee? Durf ik als het laatste het geval is dat toe te geven? In het tekstvers wordt duidelijk waar Petrus de prioriteit voor het christenleven legt: op een leven naar Gods wil. En dat niet voor specifieke momenten, maar vanaf je keuze voor Hem de rest van je leven. Dat is, leven in en vanuit daadwerkelijke gehoorzaamheid aan God - Jezus naleven.

Laten we dit eens goed tot ons laten doordringen. Wat dat betekent, en wat daarvan de consequenties zijn. Raakt dit niet wat Paulus zegt in Galaten 2:20 waar we lezen: *Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven?* Petrus mag dan in algemene zin spreken over 'de begeerten van mensen', maar daarin zit wel degelijk ook het leven naar *eigen* begeerte opgesloten. Immers, wanneer ik mijn leven leef naar 'de begeerten van mensen', dan maak allereerst *ik* die keuze - dat is dus *mijn* begeerte. Beide keren komt God op de tweede plaats, is Hij niet het startpunt en niet het doel.

Het is niet moeilijk om vast te stellen dat een zodanig geleefd leven als voorgesteld in onze tekst haaks staat op hoe de wereld, de niet christen, leeft. Sterker, zij zullen mogelijk zelfs stellen dat een dergelijke levenswijze een prijsgeven van je eigen recht en identiteit inhoudt. Als we de zojuist aangehaalde woorden van Paulus recht willen doen, dan kunnen we niet anders dan zeggen dat hij zoiets lijkt voor te staan. Alleen, wij weten - zouden tenminste kunnen weten - op grond van wat Jezus als voorwaardelijk stelde in zijn spreken over het verliezen van jezelf, dat dit allereerst een vrije keuze is en bovendien leidt tot het *terugvinden* van je *oorspronkelijke* identiteit! Mijn identiteit is immers alleen in Christus te vinden, de identiteit zoals oorspronkelijk door God bedoeld. Mijn 'ik' buiten Hem is een gevallen 'ik', dus mijn zogeheten identiteit eveneens.

Als Paulus een en ander plaatst onder de noemer van het met Christus meegekruisigd zijn, dan mag voor ieder duidelijk zijn dat het afzien van 'de begeerte van mensen', het afzien van je eigen wil, geen sinecure is te noemen. Zoals aan het kruis van Christus Gethsemané voorafging, zo geldt voor een ieder die voor het met Christus meegekruisigd zijn wil gaan een strijd vooraf om te komen tot het Uw wil geschiede. Dat we beseffen dat die keuze evenals voor Gods Zoon leidt tot de opstanding tussen de doden uit! Overwinningsevenen! Ben ik bereid het tekstwoord van Petrus het mijne te maken? Als ik wil, werkt Hij het werken.

Gebed

Vader hoe graag kies ik mijn eigen wegen. Hoe graag laat ik daarnaast mijn keuzes, om diverse motieven, bepalen door de ander. Ik geef mezelf opnieuw aan U volkomen om meegekruisigd te zijn. Niet mijn wil, maar het leven van Uw Zoon in en door mij heen. Laat uw wil mijn vreugde zijn. Amen.